

רע"פ 6566/20 - מאג'יד סלאימה נגד יו"ר הועדה המקומית לתכנון ובניה ירושלים

בבית המשפט העליון

רע"פ 6566/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: מאג'יד סלאימה

נגד

המשיב: יו"ר הועדה המקומית לתכנון ובניה ירושלים

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בתיק עפמ"ק 25386-08-20 מיום 10.9.2020 שניתן על ידי כב' השופטת חנה מרים לומפ ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד סאמיארשיד

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטת ח' מרים לומפ) מיום 10.9.2020 בעפמ"ק 25386-08-20, בגדרו נדחה ערעור על החלטתו של בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים (כב' השופט א' וינשל) בבב"נ 63025-07-20.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הגיש בקשה לבית המשפט לעניינים מקומיים לביטול צו הריסה מנהלי (להלן: הצו) שניתן לפי ס' 221 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן: החוק) ביחס לתוספת בנייה בשטח של כ-128 מ"ר, הצמודה למבנה

עמוד 1

ישן. המבקש טען כי הריסת המבנה החדש עלולה למוטט את המבנה הישן, וכי יש לבטל את הצו, משהוצאתו הייתה כרוכה בפגמים, ובהם: תצהיר המפקח פגום, משמספר תעודת זהותו של המפקח לא מופיע על גבי התצהיר; כניסת המפקח לחצר ולמבנה בהתאם לס' 257 לחוק נעשתה ללא מתן התראה והיה בכך משום כניסה לבית מגורים מאוכלס; המפקח תפס ציוד ששימש לבניה ולא הודיע על כך למבקש; והמבנה מאוכלס.

בית המשפט לעניינים מקומיים דחה את הבקשה בקובעו כי אין פגם מהותי בתצהיר; מאז תיקון 116 לחוק, ס' 257 לחוק אינו הסעיף הרלוונטי ליישום סמכות המפקח, אלא ס' 206 לחוק, לפיו פעל המפקח ובמסגרתו לא נדרשת התראה טרם כניסה למקרקעין; לא היה פגם בכניסת המפקח לחצר המבנה, משהחצר אינה בגדר מקום המשמש למגורים; לא נדרש צו לשם כניסה למבנה החדש, הנראה כאתר עבודה ללא חלונות ודלתות, משמדובר במבנה נפרד ממבנה המגורים הישן; אף אם היה פגם בכניסה למקרקעין, עוצמתו לא מצדיקה פסילה של הראיה המנהלית; סוגיית תפיסת הציוד חורגת מגדר הבקשה לביטול הצו, ואף שנראה כי נפל פגם בתפיסת הציוד, אין הדבר מהווה פגם בהליך הוצאת הצו; ולא הוכח שהמבנה הושלם ואוכלס 30 יום טרם הצגת תצהיר המפקח.

2. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים נדחה. בית המשפט המחוזי אימץ את קביעות בית המשפט לעניינים מקומיים, לפיהן המפקח פעל כדין ולכן אין מקום להורות על ביטול הצו, ואף אם היה פגם, אין בעוצמתו כדי להצדיק את פסילת הראיה המנהלית. עוד דחה בית המשפט את טענות המבקש בדבר פגמים בתצהיר המפקח ובהליך ההתייעצות, בקובעו כי אין מדובר בפגמים מהותיים.

המבקש הגיש בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, היא הבקשה שלפניי.

נימוקי הבקשה

3. לטענת המבקש, הותרת הצו על כנו תכשיר פעולות לא חוקיות; החרמת הציוד על ידי המפקח ללא תיעוד והודעה על כך, מטילה פגם בכל פעולותיו; לא הייתה בידי המשיב ראייה המצביעה על מועד בניית המבנה; תצהיר המפקח פגום ולכן יש לבטל את הצו; ולא הונחה בפני המשיב חוות דעת הנדסית, כך שיש פגם בהליך ההתייעצות.

דיון והכרעה

4. ראשית, יצוין כי בקשת רשות הערעור שלפניי הועתקה מהודעת הערעור אשר הוגשה לבית המשפט המחוזי, כלשונה ומבלי להתאים את הטענות להליך הנוכחי. העתקת הטיעונים מהודעת הערעור מעידה על כך שמטרת הבקשה אינה אלא ניסיון ל"מקצה שיפורים", ומטרה מעין זו אינה מצדיקה, ככלל, היעדרות לבקשת רשות הערעור (רע"פ 2678/20 רחמים נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (27.4.2020)). די בכך על מנת לדחות את הבקשה.

זאת ועוד, הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים בהם מתעוררת שאלה עקרונית בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינים הפרטי של הצדדים, או במקרים חריגים, משיקולי צדק או בשל חשש

שנגרם למבקש עיוות דין מהותי (רע"פ 2195/20 נאשף נ' היחידה הארצית לאכיפת דיני התכנון והבניה מחוז מרכז, פסקה 4 (2.4.2020) (להלן: עניין נאשף)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות המידה האמורות, והמבקש אף לא טען לכך.

טענותיו של המבקש בדבר פגמים בהליך הוצאת הצו, הן טענות עובדתיות אשר נדחו בבית המשפט לעניינים מקומיים על בסיס ראיות. כידוע, אין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאיו ובדעהו של בית המשפט לעניינים מקומיים, לא כלשכון "גלגול שלישי" (עניין נאשף, פסקה 4). אף טענת המבקש בדבר הצורך בחוות דעת הנדסית זכתה להתייחסותו של בית המשפט המחוזי ונדחתה, משנקבע כי אין מדובר בפגם מהותי. אשר לטענת המבקש בדבר תפיסת ציוד, כאמור בהחלטות הערכאות קמא, מקומה להתברר בהליך נפרד ואין בתפיסה זו כדי להעיד על פגם בהליך הוצאת הצו.

5. סוף דבר, הבקשה למתן רשות ערעור נדחית. עיכוב הביצוע עליו הוריתי ביום 21.9.2020, מבוטל.

ניתנה היום, ה' בתשרי התשפ"א (23.9.2020).

ש ו פ ט